

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ : ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.1.

Όταν οι δολοφόνοι του Καλιγούλα τον έδιωξαν (από το παλάτι), αποσύρθηκε σε μια θερινή κατοικία που το όνομά της είναι Ερμαίο. Λίγο αργότερα, τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε προς το λιακωτό που ήταν πολύ κοντά του και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν από την πόρτα.

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στη Σύγκλητο/στο Βουλευτήριο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους Συγκλητικούς είπε: «Σας ρωτώ πότε νομίζετε ότι κόπηκε αυτό το σύκο από το δέντρο». Όταν όλοι είπαν ότι ήταν φρέσκο, είπε: «Κι όμως, μάθετε ότι κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν τρεις μέρες.»

Όταν ο Καίσαρας άκουσε το χαιρετισμό, είπε: «Στο σπίτι μου ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήρθαν στο νου του κορακιού τα λόγια του κυρίου του: «Κρίμα στον κόπο μου!». Ακούγοντας αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο κανένα δεν είχε αγοράσει μέχρι τότε.

B.1. α) insidiatore

qua

caedium /(caedum)

mihi

quoddam

praecocia

patrum

haec

tui

nullius

B.1.β)

proximum :

- propiore
- Επίρρημα : prope – propius – proxime

satis : satius

B.2. α)

excludunt

recedamus

exterruisti

proreptum

abderetis

afferre

ostenturus / ostensurus

decerni

dic

veniendo

B.2. β)

Ενεστώτας : perdas

Παρατατικός : perderes

Μέλλοντας : perditurus sis

Παρακείμενος : perdideris

Υπερσυντέλικος : perdidisses

Συντελεσμένος Μέλλοντας : -

Γ.1. α)

Caligulae : γενική αντικειμενική στο insidiatoribus

cui : δοτική προσωπική κτητική στο est

se : αντικείμενο του abdidit

die : αφαιρετική του χρόνου στο attulit

decerptam esse : ειδικό απαρέμφατο , αντικείμενο στο putetis

ex arbore : εμπρόθετος προσδιορισμός της προέλευσης στο decerptam esse

recentem : κατηγορούμενο στο ενν. υποκείμενο ficum μέσω του esse

salutationum : γενική διαιρετική στο satis

corvo : δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση venit in menteum

quanti : γενική της αξίας στο emerat

Γ.1. β)

Ficus praecox quodam die in curiam a Catone allata est.

Γ.1 γ)

in curiam : - στάση σε τόπο : in curia

- απομάκρυνση από τόπο : ex / de/ ab curia

domi : - κίνηση σε τόπο : domum

- απομάκρυνση από τόπο : domo

Γ.1 . δ)

- ad haec verba Augustus risitne ?

(δεν γνωρίζουμε την απάντηση)

- num ad haec verba Augustus risit ?

(όταν περιμένουμε αρνητική απάντηση)

- nonne ad haec verba Augustus risit ?

(όταν περιμένουμε καταφατική απάντηση)

- ad haec verba Augustus risit ?

(χωρίς μόριο εισαγωγής για έμφαση)

Γ.2. α)

vela, quae praetenta erant

ficum , quae praecox erat

Γ.2. β)

«cui nomen est Hermaeum»

Δευτερεύουσα αναφορική επιθετική πρόταση ως προσδιοριστική στο *diaetam*.

ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ ΜΕ: την αναφορική αντωνυμία *cui*.

ΕΚΦΕΡΕΤΑΙ ΜΕ: οριστική, γιατί εκφράζει πραγματικό γεγονός.

ΣΕ ΧΡΟΝΟ: ενεστώτα, επειδή αναφέρεται στο παρόν.

Quando hanc ficum ... rutetis ex arbore: πλάγια ερωτηματική μερικής άγνοιας ως έμμεσο αντικείμενο στο *Interrogo*. Εισάγεται με το χρονικό επίρρημα *quando*, εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις, αφού θεωρείται ότι η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης, ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο(*Interrogo*) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Cum omnes recentem esse dixissent: χρονική, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *inquit*. Εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό *cum*, εκφέρεται με υποτακτική γιατί υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας πρότασης και δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους, υπερσυντελικού, γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο(*inquit*) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Quanti nullam adhuc emerat: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση, του ποσού, που λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης (α' όρος σύγκρισης είναι η προηγούμενη κύρια). Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *quanti* (που αποτελεί παραβολικό ζεύγος με το *tanti* που προηγείται στην κύρια) και εκφέρεται με οριστική (*emerat*), γιατί η σύγκριση αφορά δύο πράξεις ή καταστάσεις που είναι ή θεωρούνται

αντικειμενική πραγματικότητα. Συγκεκριμένα, με οριστική υπερσυντελικού, γιατί αναφέρεται στο παρελθόν και δηλώνει το προτερόχρονο σε σχέση με την κύρια πρόταση.

Γ.2. γ)

exclusus : postquam exclusus est

Εκφέρεται με οριστική (Παρακειμένου) γιατί μας ενδιαφέρει μόνο από την άποψη του χρόνου και τίποτε άλλο . Δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

exterritus : cum exterritus esset

audita : χρονική μετοχή , ιδιάζουσα (νόθη) αφαιρετική απόλυτη με υποκείμενο το salutatione.

Δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν σε σχέση με το ρήμα της κυρίας πρότασης.

Ανάλυση : cum audivisset

